

„Над тефтерчето на Левски: НАРОДЕ????(стр.115) “

Васил Левски е един от героите на България. Той е човекът, който е посветил живота си в името на свободата. Делото му се помни и до днес и няма как да бъде забравено.

Всичко това, което е направил, пази своята стойност и значимост. Човек като него няма как да не остави своя отпечатък след себе си. Всичко това оказва влияние и в нашия живот. Той е примерът, който всеки един от нас трябва да следва. Левски е човекът, с борбен дух и чиста съвест, пожертвал своето в името на народа. За жалост, не всеки човек е смел и има стремежа да се бори в името на родината си.

В днешно време всичко е различно и са много малко хората, които биха загърбили личното и биха изложили себе си на риск. Васил Левски, известен още като Апостола на свободата е светлата личност, която осъзнава повелите на времето и издига свободата като висша ценност. Той подготвя тайни комитети, които да му бъдат от полза за Освобождението. С думите от тефтерчето на Левски: „НАРОДЕ????” Апостола се обръща към поробените и сякаш пита кога ще се осъзнаят, кога ще се отърсят от робската психика. В този преломен момент народът трябва да бъде обединен в едно цяло, без да се предава каквото и да става. Народът трябва да следва стъпките на своите славни герои, направили всичко възможно в името на свободата. В този момент, това да бъдат сплотени и единомислещи, е едно от най-важните неща за здравината и сигурността на един народ. Делата са важните в този момент, а не думите. На думи всеки може да направи всичко, но на действия само малка част е способна да извърши славно дело. Липсата на патриотичен дух води до разруха на ценностната система на един народ. За жалост винаги ще се намери някой, който да предаде ближния си, без да осъзнава каква грешка прави - предава своето, своите корени и ценности, губейки своя път.

Предавайки всичко свое, човек губи светлината и пътя си. По този начин няма как да дадеш добър пример и единственото нещо, което ще ти се случи е да загубиш уважението на хората. За тях ти винаги ще бъдеш предател, човек, който няма собствени морални ценности. Но от друга страна, винаги ще има и хора, които ще дадат всичко от себе си да опазят своето. Най ценното е да останеш верен на народа и патриотичните ценности. Обръщението на Левски е и към всички поколения. И днес сякаш той ни пита накъде сме тръгнали, каква е нашата мисия като част от народа.

Апостола е един от светлите примери, които със своето дело допринася за пълноценния и смислен живот. Благодарение на него народът знае какво е да си в едно цяло с другите - това да бъдеш сплотен, разбран и да бъдеш най-вече отговорен човек. В този свят, изпълнен с ужас, гняв и омраза е много трудно да запазиш на първо място себе си,

защото, когато си заобиколен от хора, които са загубили вяра и надежда - своите духовни опори и нямат воля, която да ги напътства, осъзнаваш колко трудно всъщност би било да продължиш да се бориш. Но при положение че притежаваш борбен дух, вяра и упоритост, няма начин да сгрешиш. Когато искаш да направиш нещо от сърце, няма сила, която да те спре - най-малко хората без морални ценности. Апостола е примерът за всичко това. Той ни доказва, че този, който желае да бъде свободен, ще бъде и най-вече ще направи всичко възможно, за да извоюва свободата си, без да се влияе от негативните фактори, които го заобикалят. Свободата е висшата ценност, която е необходима на всеки един от нас. За нея се е борил всеки един национален български герой, загърбвайки личното си щастие в името на свободата на собствения си народ. Човек няма как да бъде истински щастлив в свят на робство, защото не може да изпита истински удовлетворението от живота, знаейки, че народът няма възможност да изпита дори и капка радост. Смесеното и пълноценно съществуване ще настане единствено и само тогава, когато настъпи мечтания миг, а именно това да бъдем свободни по дух, да бъдем отговорни пред собствената си съдба и тази на другите около себе си. Пътят е изпълнен с много препятствия и рискове, които биха отнели дори човешки живот. Единствено човек като Левски би поел по този страшен път, знаейки какъв край може всъщност да има – а именно – гибел. В този момент човек осъзнава и оценява стойността на живота, защото точно в тези моменти човек вижда колко отдаден може да бъде един човек на родината и народа си.

Смъртта е тази, която слага край на всички опити, надежди, мечти и копнежи. Тя отнема възможността да реализираш плановете си и да се докажеш като достоен човек. Но въпреки това, ти ще бъдеш повод за гордост и пример за подражание, ако мислиш не само за собственото си добруване. Смъртта те извисява, доказвайки всъщност през какво си преминал, за да реализираш един обществен идеал. Тогава си славен герой, който е посветил живота си в името на нещо значимо за народа. Тази смелост, жертвоготовност и извисеност те откроява като един вечен герой. Всички тези дела те правят безсмъртен и точно поради тази причина ти ще си извършил най-големия си дълг – това да останеш достоен и почитан човек. Споменът за Васил Левски поражда гордост, удовлетворение и почит в нашите души. Той е човекът, който ще остане безсмъртен и винаги ще топли нашата душа.

Мелтем Метин Хайрула